

Campingkärlek

– funderingsfrågor, diskussion och skrivövning

Ämne: Svenska, SVA, SFI

Årskurs: Gym, Vux

Lektionstyp: reflektion och diskussion, skrivövning

Lektionsåtgång: 2-5

Funderingsfrågor

Frågorna kan användas som en kontroll av att man har förstått det man läst. För många frågor kan störa läsningen, en del frågor passar bra ensamma som en mer fördjupande uppgift. Använd dem efter eget huvud och lust.

På väg (sidorna 5-8)

- Hon som berättar historien heter Anette.
- Verkar Anette trivas med sitt liv som det är?
- Berätta varför det verkar så eller varför det inte verkar så.

Campingen (sidorna 9-13)

- Vad betyder det att ligga steget före?
- Hur ligger Eva-Lena steget före?

Första kvällen (sidorna 14-19)

- Vad tar Anette upp när hon jämför sig med sin syster och deras män med varandra?
- Tänk på personer du har jämfört dig med. Vilka egenskaper har du jämfört?

Svårt att sova (sidorna 20-23)

- Varför är Anette så arg?

På stranden (sidorna 24-26)

- Varför är det gott om plats på stranden?

På restaurangen (sidorna 27-32)

- Vad händer i hallen utanför toaletterna?

Lördag kväll (sidorna 33-40)

- Vem var Niklas Berg?

Utflykten (sidorna 41-46)

- Varför ljuger Anette om att hon har huvudvärk?

Lunchen (sidorna 47-54)

- Vad är det som pågår mellan Anette och Per?

Kramen (sidorna 55-56)

- Varför tycker Anette att kvällen är tråkig?

Proppmätt säl (sidorna 57-61)

- Har Eva-Lena inte kallat Anette för en proppmätt säl?

Kyssen (sidorna 62-65)

- Hur är Eva-Lena mot Per när ingen ser?
- Känner du till fler par som har det så?

Det mest förbjudna (sidorna 66-70)

- Vad är det som inte får hända men händer ändå?

Dagen efter (sidorna 71-74)

- Vad gör Anette när hon hittar Eva-Lena och Urban i samma säng?
- Vill hon dö tror du?

Slagsmålet (sidorna 75-82)

- När var du i slagsmål senast?
- Vad tror du att de har blivit överens om?

Våra nya liv (sidorna 83-86)

- Vad tycker du om hur berättelsen slutar?

Diskussion och skrivuppgift

En del lever som gifta, andra som sambo eller särbo.

Väldigt många i Sverige lever ensamma.

Vissa föredrar att bo i kollektiv, de vill ha grannar och vänner nära, andra vill bara ha den biologiska familjen nära.

Hur är det med dem ni känner? Hur lever de?

Finns det någon form som du skulle vilja prova?

Ungefär hälften av de som gifter sig skiljer sig senare.

Borde de aldrig ha gift sig med varandra?

Är det för lätt att skilja sig?

Är det helt normalt att ett äktenskap håller en tid men inte för hela livet?

Ta reda på mer om ett sätt att leva eller en familjebildning som du inte vet så mycket om.

Låtsas att du lever så och skriv ned en kort berättelse om hur du lever.

Första kvällen

När vi kommer till husbilen
står Per redan vid grillen.
Han står i bar överkropp
och vänder på lammkotletterna.
Han har varit ute och joggat
och tagit ett dopp i havet.
Jag ser att han har mörkt hår på bröstet
och är vältränad, inte alls så där mager
som Urban är.

Eva-Lena står vid bordet
och blandar en sallad.
De har spänt upp en markis över utemöblerna
för att skydda oss från regnet.
Nu kommer det bara några droppar,
men mer regn är på väg.

14

Vinet smakar strävt,
men jag förstår att det är dyrt.
Det syns på flaskan.

Eva-Lena arbetar som arkitekt
och ritar hus hela dagarna.
Per är överläkare,
han jobbar med lungor.
Jag är undersköterska
och arbetar på en avdelning
för gamla människor.
Urban är lärare på mellanstadiet.

– Nu är kotletterna klara! ropar Per
och lägger upp det varma köttet på ett fat.
Vi sätter oss vid bordet och skålar igen,
för en härlig vecka tillsammans.

Vid efterrätten vräker regnet ner
och det är kyligt i luften.

16

– Sätt er! säger Eva-Lena.
Ni vill väl ha ett glas vin?
Hon har lite läppstift på de tunna läpparna
och har bytt ut den blå klänningen
mot en vit träningsoverall.

– Vi har med oss vin också, säger jag
och räcker henne flaskan.
Det är ett ganska billigt vitt vin,
som Urban har köpt.
Han är lite snål, Urban.

Eva-Lena tittar på etiketten.
– Tack, säger hon och skyndar
in i husbilen med flaskan i handen.
Snart kommer hon tillbaka
med en annan flaska, ett mörkt rött vin
med grön etikett.
Hon håller upp var sitt glas till oss
och vi skålar och dricker.

15

Eva-Lena frågar om vi vill ha glass,
men jag tackar nej.

– Bantar du? frågar hon.

– Nej, säger jag.

Ända sedan vi var barn har det varit så.
Eva-Lena är trådsmal och jag lite mullig.
Urban säger att han tycker
att det är fint med former.
Jag vet inte om han menar det
eller bara vill vara snäll.
Min enda tröst är
att jag har större bröst än Eva-Lena.
Hennes syns nästan inte under kläderna
medan mina är stora och runda.

Dessutom har jag långt och blont hår.
Eva-Lena har kort och brunt.

17

Det kanske inte är så viktigt,
men det är ännu en sak som skiljer oss åt.

– Vem vill ha en skvätt whisky i kaffet?
undrar Per.

Alla tackar ja.

Det är ju råkallt ute
och första dagen på semestern.

Sedan spelar vi kort.

Jag spelar med Per
och Eva-Lena spelar med Urban.
Vi vinner en omgång var.

Under kortspelet äter vi vindruvor
och ost och dricker en flaska vin till, eller två.
När Urban och jag ställer oss upp för att gå
känner jag mig yr och vinglig.

Och sedan.

18

Svårt att sova

Urban snarkar i sängen bredvid mig,
men jag kan inte sova.

Det snurrar i mitt huvud.

En vild vrede bankar i mig.

Konservburk!

Hon kallade faktiskt vår Pärla,
vår Cabby de Luxe för *konservburk*.

Bara så där.

Utan att skämmas.

Alla kanske inte har råd
att lägga nästan en miljon kronor
på en skrytig husbil!

Hon har alltid trott
att hon är bättre än mig!

20

Sedan säger hon det, Eva-Lena.
Hon skrattar till och knycker med huvudet.
Så säger hon det:

– Hoppas ni får sova gott nu,
i er lilla konservburk!

Konservburk.

Hon säger faktiskt så.

Hon kallar vår husvagn för KONSERVBURK!

Jag blir stel och kall
och bara stirrar på min syster.
Hon har redan börjat plocka ihop tallrikarna,
som om ingenting har hänt.

Jag springer hem till Pärlan.
Regnet öser ner.
Mitt hjärta bultar vilt i bröstet.

19

Bara för att hon är äldre!

Och smalare!

Bara för att hon hade bättre betyg!

Bara för att hon hade fler kompisar!

Bara för att hon fjäskade in sig hos morsan!

Och hos killarna!

Konservburk!

Hur vågar hon?

Plötsligt är jag där igen,
i radhuset där vi växte upp,
med dess lukt av kaffe och såpa.
Jag var tolv år gammal
och stod framför spegeln i den bruna hallen.

Jag hade köpt en ny bikini.
Vi skulle gå till stranden,
mamma, pappa, Eva-Lena och jag.
Det var sommarens första soliga dag.

21

Min nya bikini var gul med röda prickar.
Jag vände och vred mig framför spegeln.
Jag var blek efter vintern,
men bikinin var jag nöjd med.

Då kom Eva-Lena, i sin mörkblå baddräkt
som fick hennes långa smala ben
att se ännu längre och smalare ut.

Hon kastade en blick på mig,
en enda vass och hastig blick.

– Du ser ut som en proppmätt säl, sa hon,
trippade ut ur huset
och slängde igen dörren.

Där stod jag, ensam i den bruna hallen,
med den där meningen i huvudet:
Du ser ut som en proppmätt säl.

Den meningen har följt mig
resten av livet.

Och nu har hon gjort det igen!

Konservburk!